

Večernik

Leto V. (XII.), štev. 291

Maribor, četrtek 24 decembra 1931

»JUTRA«

znana razun nedele in praznikov vsak dan ob 16. ur.
Račun pri poštnem čeku zav. v Ljubljani št. 11.409
velja mesečno prejemati v upravi ali po pošti 10 Din dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglaš po tarifu
Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Izmenjava blaga med Rusijo in Nemčijo.

NEMČIJA ZALOŽILA RUSIJO Z INDUSTRIJSKIMI PROIZVODI, RUSIJA NEMČIJO Z ŽITOM.

BERLIN, 24. dec. Danes sta nemški državni trgovinski minister in ruski berlinski poslanik podpisala protokol o ureditvi še poslednjih neresenih vprašanj glede odnosov med Nemčijo in sovjetsko Rusijo. Kakor znano, so se uvodna pogajanja med obema državama pričela že 14. t. m. V ospredju so bila posebno vprašanja medsebojnega trgovskega prometa, ki ga je sedanja gospodarska kriza postavila pred docela nove naloge. Kakor pravi uradno poročilo, bo omenjena, danes parafirana pogodba predložena že v kratkem obema vladama v ratifikacijo.

BERLIN, 24. decembra. Po vesteh iz poučenega vira, obsega nova nemško-ruska pogodba v prvi vrsti določila glede uvoza ruskih živil v Nemčijo. Nemčija je v zadnjem času spravila na ruski trg velike količine industrijskih proizvodov, ker pa Rusija zaradi pomanjkanja finančnih sred-

stev računov ni mogla poravnati, so v Moskvi izrazili željo, da bi se pokrili in natura, in sicer s pošiljanjem ruskega žita, drugih živil in lesa v Nemčijo. Glede lesa v novi pogodbi ni bil dosežen sporazum, pač pa v polni meri glede žita. Nemčija kupi v Rusiji 200.000 ton rži, 100.000 ton pšenice in 100.000 ton ječmena.

Ta sporazum ni v Nemčiji vzbudil nikakršnega presenečenja, ker je splošno znano, da domače kmetijske zaloge žita ne morejo zadostovati za kritje konzuma do prihodnje žetve. Zaloge rži so že skoro popolnoma izpraznjene, a tudi pšenice je malo. Prvotno je mislila Nemčija dopolniti svoje zaloge z argentinskimi žitom, ki je cenejše kakor rusko, a tega sedaj ni storila, ker ji po sporazumu z Rusijo o zamenjavi ni treba izročati svojih deviz. V vladnih krogih o pogodbi molčijo, listi pa jo pozdravljajo in odobravo.

Zmaga Francije v Baslu.

DEFINITIVNA STILIZACIJA POROČILA ODBORA ZA REPARACIJE.

BASEL, 24. decembra. Redakcijski odsek posvetovalnega odbora za ureditev reparacij se je včeraj bavil s končno stilizacijo odborovega poročila. Angleški delegat je zahteval, da se v poročilu poudari znana angleška teza, po kateri se mora priznati zasebnim nemškim dolgovom prednost pred reparacijami, reparacije same pa naj bi se sploh odgodile za poznejše čase. Francoski delegat se je nasprotno odločno protivil taki stilizaciji in se je v znak protesta odstranil iz seje dvorane. Šele

vztrajnemu prizadevanju nekaterih članov odbora se je naposled posrečilo, spraviti francoskega delegata nazaj k posvetovanju, toda dana mu je morala biti poprej popolna satisfakcija. Odsek je zato sprejel in odobril prvotni tekst. Nemški delegat je ob koncu izjavil, da take stilizacije, kakor so jo izglasovali francoski, belgijski in jugoslovenski član, ne more sprejeti in podpisati. Po ponovni debati je pa bilo francosko stališče kljub temu definitivno potrjeno.

RUSKI KMET SE PUNTA.

VARŠAVA, 24. decembra. S poljsko-ruske meje javljajo o vedno večjem odporu kmetov proti kolektivnemu sovjetskemu gospodarstvu po vaseh. V zadnjih dveh mesecih so sovjetski ekonomski politiki nasprotni kmetje uničili v minskem okrožju 111 gospodarskih zgradb kolektiv, v borišlavskem okrožju 46, a v troiškem 11. Pokret proti kolektivizaciji zavzema vedno večji obseg in oblasti so bile ponekod primorane poslati na deželo kazenske ekspedicije.

kruha, da bi nasitili sebe, svoje žene in nedolžno svojo dečo!

Težke preizkušnje so obiskale svet, morda najtežje, kar jih pozna človeška zgodovina. Ali pa naj zato obupamo? Nikakor ne! V volji za delo in v veri v boljšo bodočnost je vedno zmaga. Zato moramo prav sedaj biti kakor kdajkoli prej, podvojiti svojo voljo, moramo pomnožiti in porobiti svojo nemajmno vero. Vselej, tudi v najtežjih trenutkih, so se našli veliki odrešitelji, ki so povzdignili svoj glas in zbrali okrog sebe vse, ki so mislili in hoteli pošteno. Zakaj bi se ne našli danes? Saj nam še vedno kakor pred tisoč-četrdesetimi leti angeli božji kričejo iz nebes: »Pax hominibus!«

ZDRUŽITEV NAŠIH PAROPLOVNIH DRUŽB.

BEOGRAD, 24. decembra. V poučenih krogih se zatrjuje, da se bodo v kratkem združile naše obrežne paroplovne družbe v eno samo veliko podjetje. Če bodo pogajanja uspela, potem se bodo fuzionirale »Jadranska plovdba«, »Dubrovačka plovdba« in »Boka«. Povod za združitev so predvsem ekonomski razlogi, kakor pocenitev skupne vrhovne uprave itd., kar bi ugodno uplivalo tudi na rentabilnost naše paroplovbe.

In prav nocojšnji sveti večer, posvečen družini in vdanemu premišljevanju do najglobljih globin duše, naj bo praznik te volje, vere in klica angelov božjih. Razorožimo se najprej vsak v svojem srcu, oklenimo se vsa vsak zase socialne pravičnosti in ljubezni do človeške skupnosti, obljudimo, da bomo usmerjali vse svoje delo po načelih morale in resnične, iz duše izvirajoče etike, pa bo težka bitka, ki se danes bije, zmagovito dobojevana! In nad Evropo, staro, ponosno trdnjavo kulture in civilizacije ter nad vsem vesoljnim svetom bo zasijalo solnce novega dne, nove zeleneče in cvetoče pomladi človeštva, ustvarjenega po večni podobi Njegovl.

DELAJSKO ZAVAROVANJE AVTONOMNO.

BEOGRAD, 24. decembra. Z odredbo ministra za socialno politiko so bile pozvane vse interesirane delodajalske in delojemalske zbornice, da v trojnem številu predlagajo svoje kandidate za imenovanje za samoupravne organe pri Osrednjem uradu za zavarovanje delavcev. Predloge je predložiti do 10. januarja 1932. Z imenovanjem samoupravnih organov prenehajo sedanji komisarijati in delavsko zavarovanje dobi svojo avtonomijo.

KATASTROFA DVEH JAPONSKIH PARNIKOV.

TOKIO, 24. decembra. Zaradi neprodorne megle sta se v bližini japonske obale potopila dva japonska potniška parnika. Eden od obeh parnikov je bil tako poškodovan, da je že v nekaj minutah izginil pod gladino. Utopilo se je okrog 50 potnikov in mornarjev. Drugi parnik je še v pravem času priključil pomoč, tako da so ladje, ki so prihitele na kraj nesreče, rešile vse potnike in celokupno posadko.

MILIJONI BREZPOSELNIH V NEMČIJI.

BERLIN, 24. decembra. Število brezposelnih je v Nemčiji naraslo v prvi polovici decembra za 290.000 oseb. Celokupno je danes brezposelnih ljudi v Nemčiji 5.349.000.

JAPONSKA OFENZIVA PROTI ČINČOU.

LONDON, 24. decembra. Po kitajskih poročilih prodirajo japonske čete z vso silo proti Činčou. Na liniji Jingcau — Kaupangce se pravkar bijejo srčiti boji, ki še niso odločeni. Japonska namera je, pritisniti na obe krili čet kitajskega guvernerja in generala Hsilinganga ter ga tako prisiliti, da bi se umaknil iz Činčou na linijo Jehola.

NEUSPEH HITLERJEVIH EMISARJEV V ITALIJI.

RIM, 24. decembra. Propagandna turneja nemških nacionalnih socialistov, Nizlanda in Striederja po Italiji, ni kakor se zatrjuje, obrodila nikakršnega uspeha. V Italiji živijo Nemci skoraj soglasno odklonili vabilo za pristop k Hitlerjevi stranki. Značilno je n. pr., da sta se v Rimu samo dva tamkajšnja Nemca pridržala Hitlerju. Tudi vsi duhovniki so povabilo odklonili. Kakor se doznava, bo v kratkem prišel v Italijo Hitler sam, da popravi, kar se še popraviti da.

Tragedija na ledu.

V Whitehaku (Michigan) se je te dni pripetila strašna nesreča, ki je zahtevala sedem človeških žrtev. Na drsališču je neki otrok, ki se je tam sankal, zašel v razpoko v ledu in se je potopil. Njegov oče, njegova mati, njegov dvanaestletni brat in tri druge osebe, ki so prihitele na pomoč, so se tudi udrlje skozi led in utonile, dasi se je množica ljudi trudila, da bi jih rešila.

Urejeno prebavo in zdravo kri dosežemo z vsakdanjo uporabo pol kozarca naravne »Franz Josefove« grenčice, ker poživlja de ovanje želodca in črevesa, odpravi oteklane jeter, zviša izločevanje žolča, vstopnjuje izločevanje seči, okrepi presnavljanje in posveži kri. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Mir ljudem na zemlji...

Božični prazniki so bili že od vsega početka prazniki miru in sprave, saj so že v loči rojstva Kristusovega angeli oznanjali: »Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!« Toda slabo je človeštvo razumelo in poslušalo to spomenico sina Božjega. Kolikokrat so v teh tisočdevetstointridesetih letih prav na sveti večer divjali po najrazličnejših krajih prostrane zemlje krvavi boji in poboji. Spomnimo se samo vojen starega, srednjega in novega veka, posebno pa zadnjega tako groznega svetovnega klanja, ki nas je pahnilo v brezglavo zmedo, iz katere še danes zamašimo izhoda.

Letos na ta sveti večer, ko praznujemo rojstvo Odrešenikovo, pri nas sicer ne besnijo vojne vihere, a tam daleč na Dalinem vzhodu, v pristrani in rodovitni Mandžuriji, se vendarle koljeta dva bratska mongolska naroda, japonski in kitajski. Pa tudi v bližini Evrope, v severnoafriški Tripolitani, preže krščanski Italijani na bedne Arabce, ki niso zagrešili nič drugega kakor to, da ljubijo svojo pečeno domovino. Morda se prav nocoj junaški Asman Šami, zadnji vodja osvobodilnih bojev, bje z zavojevalnimi italijanskimi četami za svobodno pot v svo bodni bratski Egipt?

Toda hujše zlo kakor krvave vojne v Aziji in Afriki tlači ob letošnjem praznovanju božičnih praznikov staro kulturno krščansko Evropo. Politično sovražstvo, o katerem smo upali, da ga po svetovni vojni ne bo več, tli kakor žerjavica pod pepelom na vseh koncih in krajih, in če je v pesmi nekoč bilo rečeno, da je človek človeku volk, lahko danes trdimo, da je narod narodu volk. Če bi to sovražstvo, pokrito s pepelom diplomatske laži, pričelo nenadoma goriti, bi ognjeni zubli v hitu zajeli ves naš stari kontinent. In tako se tudi v tej sveti noči skoz mirovno pesem ozlaša od vsepovsod zvenketanje nabrušenih mečev, pripravljenih na novo, neizprosno, pobesnelo klanje.

Od meje do meje, od ene morske obale do druge pa razjeda človeško družbo neizprosna kriza gospodarstva, socialnega reda in družbe, kulture, morale in etike. Mirne duše lahko trdimo, da je ni vrednote, ki danes ne bi bila razvrednotena in v krizi. Mrzlično išče človeštvo novih oblik vladanja in novih oblik družabnega reda držav in narodov, a jih ne najde in pada pri tem iz ekstreme v ekstrem. Stare gospodarske zveze se trgajo, trgovina propada, blago ne more na trg in izgublja vrednost in ceno obrati se za pinto in nečeti milijoni ljudi so na cesti brez zaslužka in kruha. Koliko je nepoi v Evropi in na vsem svetu ljudi, ki nimajo prostora, kamor bi pošli trudno glavo, ki nimajo skorjice

Predbožič v našem mestu.

POVSOD VRVENJE. - ŽIVAHEN TRG. - KLJUB KRIZI TRGOVINE POLNE. - TOVORI BOŽIČNE POŠTE. - SMUČARJE SKRBI VREME.

Včeraj je doseglo božično vrvenje menda svoj višek; po ulicah je mrgolelo ljudi, ki so hoteli kupovat to ali ono, da naredijo svoicem in sebi božične praznike čim prijetnejše.

Zlasti živahno je bilo včeraj na trgu, ki je bil bogato založen. Ker je danes post, so prevladovala ribe. Polenovke so imele kar posebno stojnico, na drugem koncu pa so prodajali žive krape. Kljub velikemu povpraševanju so cene mleku ostale skoro normalne, česar nismo že več let doživeli. Mnogo kupcev se je sukalo okoli božičnih dreves; ker je bila konkurenca velika, so bila drevesca razmeroma poceni. Poleg staršev, izbirajoč čim lepše drevesce, da bodo otročiči imeli večje veselje, smo opazili tudi mnogo starih ljudi, ki so sami, brez bližnjih sorodnikov, pa si vendar želijo za sveti večer vsaj zelene smrekove vejice v svojem samotnem domu. Stevilni brezposelni pa so tudi zaslužili kak dinarček, noseč kupljena drevesca na domove.

Pa tudi sicer je bilo vrvenje povsod živahno. Razne trgovine, posebno one

z igračami in delikatesami, so bile naravnost oblegane — kljub krizi. Izložbe mnogih trgovin so bile zelo okusno dekorirane in so tako privabljale kupcev; druge trgovine, in teh je večina, pa so vabile kupce z različnimi popusti; ta 10, oni 20 odstotkov, samo da se je kaj prodalo.

Na nekoga bi pa skoro pozabili: to so naši kot mravlje pridni pismonoše. Natorvorjeni, da so komaj zmagali težo, so raznašali obilno božično pošto. In vsak je bil vesel, če je krenil mož s pošto proti njegovim vratom, saj za Božič prihajajo le voščila od dragih, bližnjih in daljnih, — upniki pa so toliko obzirni, da ne kalijo božičnega veselja s tiranjem...

Tudi vreme je božično; lepo, suho, precej mrzlo, in so ga veseli vsi. Samo smučarjem ni preveč všeč. Tem je zapadlo premalo snega, pa so v skrbeh za številne napovedane smuške tečaje in tekme. No, pa jim morda še ustreže sv. Peter, saj jim je gotovo naklonjen, ko tako radi švigajo po lepi božji naravi.

Vesele božične praznike želita vsem naročnikom, čitateljem, inserentom in sotrudnikom

uredništvo in uprava »VEČERNIKA«

Prihodnja redna številka »Večernika« izide po božičnih praznikih, v ponedeljek 28. t. m. 1

XII. Akademski ples

Trgovine v nedeljo.

Gremij trgovcev naznanja, da bodo špecerijske in živilske trgovine v Mariboru v nedeljo dne 27. t. m. do 13. ure odprte.

Iz seje mestnega sveta.

Mestni svet je podelil na predvčerajšnji seji šest uporabnih dovoljenj. Josipu Smoliču in Jaroslavu Kasparju je podelil gradbeno dovoljenje za gradnjo dveh stanovanjskih hiš.

Iz srednješolske službe.

Za supletinjo na tukajšnji realni gimnaziji je imenovana diplomirana filozofinja Zofija Smudi, profesor Stanko Canjkar pa za honorarnega veroučitelja. Na realni gimnaziji v Ptujju je imenovan za honorarnega veroučitelja kaplan Ignacij Gobljar. Trimesečni bolezenski dopust je odobren Karlu Pribilu, profesorju ženskega učiteljskega v Mariboru.

Mestna občina ubogim za Božič.

Kakor vsako leto, tako je tudi letos obdarovala mestna občina svoje siromašne občane za Božič. Pod okriljem društva za podporo revnim učencem je priredila revnim otrokom danes dopoldne božičnico, h kateri je prispevala mestna občina znesek 50.000 Din. Obdarovanih je bilo nad 600 otrok. Razen tega je mestna občina obdarovala danes dopoldne svoje ubožce v mestni oskrbnišnici. Ob tej priliki je imel v imenu župana na zbrane nagovor vodja socialno-političnega urada. Odposlanec mestne občine je včeraj tudi obdaroval ubožce v ptujski hiralnici in v hiralnici v Muretnicah.

Zahvala neznanemu človekoljubu.

Od neznanega dobrotnika sem prejel za pomožno akcijo za siromašne sloje mesta Maribora 1000 Din. Izrekam mu iskreno zahvalo z željo, da bi našel mnogo posnemalcev. Podpora je nujno potrebna, ker je beda velika. — Mestni načelnik: Dr. Lipold.

Pogreb Antona Porekarja.

Sokol-matica poziva vse svoje članstvo, naj spremi blagopokojnega brata, nadučitelja Antona Porekarja na njegovi zadnji poti. Pogreb bo v petek 26. t. m. ob 15.45 uri iz mrtvašnice na mestnem pokopališču. Udeležba v civilu z znakom. — Odbor Sokola matic.

Popravek.

Na včerajšnji osmrtnici g. Antona Porekarja je pomotoma bilo izpuščeno ime hčerke Angele, kar tem potom popravljamo.

Najlepši in najugodnejši Silvestrov večer preživite v VELIKI KAVARNI.

Smrt zaslužnega šolnika.

Te dni so pokopali na celjskem pokopališču zaslužnega šolnika in javnega delavca, upokojenega nadučitelja g. Vinka Juga. Na zadnji poti je zelo priljubljenega pokojnika spremljalo veliko število njegovih prijateljev in znancev tudi iz Maribora, kjer je pokojnik bival zadnja leta. Pokojni Vinko Jug je služboval dolga leta na lepem Dravskem polju pri Sv. Miklavžu in v Podovi, kjer je bil povsod med prvimi kulturnimi delavci. Bil je vedno odločen narodnjak in ustanovitelj mnogih naprednih društev. Čast njegovega spomina!

5. januarja 1932.

Zveza kulturnih društev

bo imela v nedeljo 27. t. m. ob 9.30 v spodnji dvorani Narodnega doma v Mariboru svoj šesti redni občni zbor. Prometno ministrstvo je z odlokom MS br. 33278 od 18. dec. t. l. dovolilo za vse udeležence polovično vožnjo. Vsakdo naj si kupi pri odhodu v Maribor celo vozovnico in naj je v Mariboru na kolodvoru ne odda, ker se bo z njo vozil tudi nazaj, na podlagi potrdila Zveze, ki ga bo dobil na občnem zboru, da se je zbora udeležil.

Sra'ce iz popelina od Din 68' do 78'. I. Babič, Gosposka ul. 24

Posebne avtobusne vožnje za Pohorje.

Za božične praznike bodo vozili mestni avtobus do vnožja Pohorja preko Hoč do Reke po tem-le voznem redu: V četrtek na predbožič odhod iz glavnega kolodvora ob 14.15, oziroma iz glavnega trga ob 14.30.

Na Božič, Štefanovo in nedeljo je vsakikrat odhod iz glavnega kolodvora ob 7. uri, oziroma iz Glavnega trga ob 7.15.

Za povratek iz Pohorja odhaja avtobus iz Reke samo v nedeljo 27. t. m. ob

Predavanje o davku na poslovni promet.

Gospodarsko predstavništvo v Mariboru nas prosi za objavo: Ker povzročajo zakoni in uredbe o davku na poslovni promet davčnim zavezancem velike težkoče, zlasti odkar se pobira poleg splošnega tudi še skupni davek, je sklenila finančna direkcija v Ljubljani prirediti v gospodarskih centrih naše banovine informativna predavanja o splošnem davku na poslovni promet. Prvo tako predavanje bo imel višji fin. svetnik g. Josip Mosetich v nedeljo 27. decembra 1931 v Mariboru in sicer v »Gambriinovi dvorani« ob 10. uri dopoldne. Vabimo vse trgovce, industrijce, obrtnike in gostilničarje, da se tega predavanja polnoštevilno udeležijo.

Božičnica v krčevinski šoli.

Včeraj je priredila osnovna šola v Krčevini s pomočjo odbora Rdečega križa božičnico za revne otroke. Bogato obdarovanih je bilo nad 200 otrok z obleko in obuvalcem.

Smrtna kosa.

V Splošni bolnici je preminul v starosti 65 let bivši trgovec Ivan Rottmann iz mariborske okolice. Pogreb bo v soboto ob 15. uri. Blag mu spomin!

Trg pred prazniki.

Oba dneva pred prazniki je bil trg dobro založen. Vendar pa so se naše gospodinje preskrbele za božično kuhinjo večinoma že včeraj. Okoliške kmetice so prinesle vsega v izobilju. Prav bogata je bila izbira na perutninskem trgu. Debeli purančki, piške in gosi, vse je šlo v denar. Tudi mesarske stojnice so bile bogato založene. Špeharji so pripeljali nad 100 zaklanih prašičev. Cene mesu in slanini so padle. Oba dneva je bil tudi dobro založen ribji trg. Na trgu je bilo živahno vrvenje, k čemur je dosti pripomoglo tudi lepo vreme.

Na-Silvestrovem večeru

v Narodnem domu sodelujejo pevsko društvo »Jadran«, člani Nar. gledališča gđč. Udovičeva, gg. Skrbinek in Haraštovič z enodejanko in operetnimi točkami ter znane zvezde bivšega cirkusa Fumageli, ki jamčijo za izvrstno zabavo. Po polnoči ples v zgornji dvorani, v spodnji dvorani godba in prosta zabava. Na Silvestrovo vsi v Narodni dom!

Družabni večer

priredi pevski odsek čevljarske obrtne zadrage v Mariboru na Štefanovo med 19. in 24. uro v Gambriinovi dvorani. Na sporedu je petje pevskega odseka pod vodstvom učitelja g. Faganelija, s sodelovanjem godbe tamburaškega odseka obrtnega društva v Mariboru pod vodstvom g. Mihaliča. Prijatelji petja in obrtnišstva se vabijo k obilnemu obisku. — Odbor.

Družabni večer

priredijo godbeniki študentskega gasilnega društva na Štefanovo, 26. decembra v gostilni Spurej. Prijatelji glasbe so vabljeni.

Jugoslovanske novosti v »Ljudski knjižnici«.

Za božične praznike je dobila »Ljudska knjižnica« v Narodnem domu tudi mnogo slovenskih in srbohrvatskih knjig in so vsem čitateljem na razpolago. Opozorjamo še enkrat, da bo »Ljudska knjižnica« radi treh praznikov odprta tudi na Štefanovo dopoldne in še v nedeljo dopoldne, tako da si bo mogel vsakdo tudi ob praznikih izposoditi dovolj čtiva. Isto tako se lahko vpišejo te dneve novi člani. Knjižnica posluje v pritličju Narodnega doma od 9.30 do 10.30 ure.

Union Jonuy-Jazz

Opera »Rusalka« v radiu.

Češkoslovaški radio bo izvajal na praznik Štefanovo ob 15. uri opero »Rusalka«, skladatelja Antonina Dvořaka, če-gar simfonijo iz »Novega sveta« smo slišali na zadnjem koncertu Slovaške filharmonije. Radio Praga je v Mariboru, zlasti odkar je bila otvorena nova močna postaja prav dobro slišati.

Največ a izbira kravat ter modnih potrebščin I. Babič, Gosposka ul. 24

Oče in hči na mrtvaškem odru.

Dva udarca v enem dnevu sta zadela Jostovo hišo pri Sv. Urbanu v Sloven. goricah. Te dni je pobrala zavratna smrt komaj triletno hčerko Ireno, kar je njene očeta tako potrla, da ga je zadela kap. Očeta in hčerko so položili v skupen grob.

Ne sme v krčmo.

Okrajno sodišče v Mariboru je s sodbom z dne 29. oktobra 1931, prepovedalo Josipu Oravcu, rojenemu l. 1886. v Zgor. Jakobskem dolu, stanujočemu Spodnje Hlapje 29, zahajati v krčme za dobo 2 let to je do 14. novembra 1933.

Čajanko

priredi 26. decembra od 18.—24. ure v mali dvorani Narodnega doma TK Triglav.

Shod poslanca Petovarja v Ptujju.

Javen shod priredi narodni poslanec g. Lovro Petovar v nedeljo 27. t. m. ob 8.30 uri dopoldne v Narodnem domu v Ptujju. Istega dne ob 2. uri popoldne pa v Šolarjevi gostilni pri Sv. Janžu na Dr. p. Vabljeni so vsi somišljeniki k obilni udeležbi.

Nov notar v Ptujju.

Na mesto pokojnega notaria Bratkoviča je imenovan za notarja v Ptujju notar g. dr. Fran Ivanšek iz Rogatca.

Zamenjava tisočakov.

Denarni zavodi, včlanjeni pri Društvu bančnih zavodov v dravski banovini v Ljubljani, Zadrudni zvezi, Zvezi jugoslovanskih hranilnic in Zvezi slovenskih zadrug v Ljubljani sprejemajo do konca februarja 1932. neomejeno vloge v nežigosanih tisočakah in bodo njihovo zamenjavo sami preskrbeli. Vloge pri denarnih zavodih, vložene v gotovini po 24. septembru 1931, niso podvržene nobenim izrednim izplačilnim omejitvam.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Četrtek, 24. decembra: Zaprto.

Petek, 25. decembra ob 15. uri: »Rdeča kapica«. — Ob 20. uri: »Viktorija in njen huzar. Premijera. Izven.

Sobota, 26. decembra ob 15. uri: »Ženitev«. — Ob 20. uri: »Zemlja smehljaja«.

Nedelja, 27. decembra ob 15. uri: »Ptičar«. — Zvečer ob 20. uri: »Viktorija in njen huzar«.

Božič v našem gledališču. Za Božič se bodo vrstile predstave v naslednjem redu: na Božični dan bo popoldne ob 15. uri za otroke predstava Gorinškove zabavne otroške spevoigre »Rdeča kapica«. Zvečer ob 20. uri bo premijera Abrahamove učinkovite operete »Viktorija in njen huzar«. — Na Štefanovo se popoldne ponovi Gogoljeva nad vse zabavna groteska »Ženitev«, ob 20. uri pa najboljša operetna uprizoritev letošnje sezone »Zemlja smehljaja«. V nedeljo, 27. t. m. se vprizori popoldne ob 15. uri Zellerjev »Ptičar«, zvečer ob 20. uri pa bo prva ponovitev »Viktorije in njenega huzarja«.

Sokolstvo

Iz župe.

Pozivamo vsa br. mariborska Sokolska društva, da se korporativno udeležijo pogreba znanega narodnega delavca in zavednega Sokola br. Antona Porekarja. Udeležba v civilu z znakom. Pogreb se boče vršil jutri, dne 25. t. m. ob ¼4. uro na mestnem pokopališču. Zdravo! Uprava SZM.

Sokol Maribor I.

Sokolsko društvo Maribor I. priredi na Božič popoldne izlet na Pohorje za sankarje. Odhod ob 13.30 uri s koroškega kolodvora z vlakom do Ruš po novem sankališču, vrnitev v Maribor s posedom oziroma poldevetim vlakom zvečer. — V soboto na Štefanovo ob 20. uri lutkovna predstava »Mogočni prstan« za

Flanel pižame Din 98'. I. Babič, Gosposka ul. 24

odrasle, po predstavi prosta zabava. V nedeljo 27. t. m. ista predstava za deco. Za Silvestrovo pripravlja društvo svojim prijateljem svojevrsten program, z zabavnimi in smešnimi točkami. Silvestrov večer začne ob 21. uri in bo trajal program do polnoči, nakar bo prosta zabava. Prijatelji društva pridite! — Zdravo!

Javna zahvala.

Podpisani dam tem potom v javnost, da sem sprejel takol in v vsakem oziru kulatno izplačano podporo od Podporne sekcije Kmetijske eksportne zadrage v Mariboru po umrli gospej POKORN ALOJZIJI.

Zaradi tega lahko priporočam ta podporni zavod vsakomur najtopleje.

Ljubljana, dne 22. decembra 1931.

5844

ALFRED RUDA.

Radivoj Rehar:

Božični sonet

Spet angel božji vsem ljudem oznanja —
od belih mest do revnih vaških koč —
spomin na ono betlehemske noči,
ko spomnil se je sen pričakovanja.

Spet vdano ves se svet Gospodu klanja,
ki je pršel ljubav oznanjujoč,
spet véruje v njegovo večno moč
in spet o miru in o sreči sanja.

O daj, Gospod, da sen ne bo le sen
in up v svetlejši dni ne bo prevara,
da vera naša nas ne razočara!

Odreši bede težkih nas bremen,
pomiri z bratom sprtega spet brata,
odpri v srečnejši, lepši čas nam vrata!

V božični noči

Skrivnostni običaji na Koroškem,
na Pohorju in v Prlekiji.

V današnji dobi, ko je boj za obstanek vedno težji, bi pričakovali, da bodo začele popuščati tudi lepe domače navade, kakor je izginilo že obilo starih narodnih običajev. Toda izkušnje zadnjih let kažejo, da so se n. pr. božični običaji v Sloveniji v polni meri ohranili. Opažamo celo, da se n. pr. na Pohorju in Kozjaku ob nazadovanju lesnega gospodarstva, vera v učinkovitost raznih starih običajev celo utrjuje.

Najstarejša priča slovenskih božičnih običajev je naš Valvazor, ki l. 1693 v svoji zgodovini omenja in popisuje tri svete večere (pred Božičem, pred Novim letom in pred Tremi kralji). Poroča kot posebno zanimivost, da se takrat v drobno testo namaže med in se potrosi z orehi, st. sne in zvije ter speče in sne pod imenom »potica«. Poleg tega opisuje »poprtnik« (bel božični kruh) in znano blagoslovljanje hiše in štramb z vodo in kadilom. Tudi »koledniki« so takrat že hodili od hiše do hiše.

V 18. in 19. stoletju so se prej enotni slovenski božični običaji razkrojili v razne navade, ki so tem bolj fantastične, čim bolj so kraji oddaljeni od prometa.

Koroški Slovenci imajo zanimive običaje. Na sveti večer gre gospodar in blagoslovi hišo in živino. Hlapci in dekle pa med zvonjenjem k polnočnici vlivajo raztopljen svinec v vodo, da zaznajo za svojo usodo v prihodnjem letu. Na dan sv. Tomaža (21. dec.) imajo vero, da tisto dekle, ki se zvečer po telesu umije in z levo nogo v posteljo zleze, v sanjah zagleda svojega bodočega moža.

V Labudu pospravijo v božičnem času vso kuhinjsko posodo pod mizo in jo oklenijo z verigo, da bo pr hodnja žetev obilna in bi bila gospodinja srečna. Na vrata narišejo tri križe in pa moro.

Koroški verjamejo, da med polnočnico vlivajo d'vji lovci svoje kroge. Tudi živina v tem času govori v hlevu. V sveti noči je videti na pokopališču sence tistih ljudi, ki bodo drugo leto v fari umrli.

Vet'a in jasna božična noč kaže na slabo letino in nesreče. Duše tistih, ki umrjejo na sveti dan, gredo naravnost v nebesa.

Tudi v Prlekiji pravijo, da tisti umrje, ki na poti od polnočnice pade. Za poslušanje živine pa je treba praprotovo seme v čevlji dati.

Na sv. post (dan pred Božičem) bežijo dekle po obedu po drva in si jih hitro naložijo; katera polena na pare prinese se bo tisto leto omožila.

V Slov. goricah pravijo, da morajo na sv. večer, ko »Zdravo Marijo« zvoni, bežati iz hiše pod slivo in tam moiti.

Ako slišijo med tem v skednju ropot, bo tisto leto nekdo pri hiši umrl. Kdor to noč ob 11. uri na pokopališču pod križem stoji, vidi vse tiste, ki bodo prihodnje leto umrli.

Na sv. večer hod'jo prisluškovat k meji. Če se zasliši godba, bo pri sosedu gostija, če se zasliši zabijanje krste, bo nekdo umrl.

Na sv. večer se pri studencu spremeni voda v vino, ravno med povzdigovanjem pri polnočnici. Zato je treba sestiti na studenec in — moliti.

Važen je pohorski običaj, ki dek'etom prorokuje možitev s fantom. Na sv. večer mora ujeti žabo, jo odreti in zakopati v zemljo. Ako žaba snejo mravlje, ga ne dobi, če pa ostane žaba cela, pa jo fant poroči že v prihodnjem predpustu!

Drago B.:

Balonček

Vese a bož'čna zgodba.

Pri Pipčevih je pač bilo že od nekdaj tako, da brez večjih in manjših prepričkov ni bilo miru v hiši. Zakonca Ana in Ožbalt Pipec sta si bila pač vedno navzkriž: če je ona rekla »belo«, je on trdil »črno« in seveda obratno. Lanski božični večer pa je vendar prisilil Ožbalta Pipeca, da je prvič po poročnem »da« pritrtil svoji boljši polovici.

Preljubi Bog je namreč osrečil presrečna zakonca s hčerko Milko in sinom Draškom. Hčerka je bila dokaj starejša in baš, ko je začel Draško trgati hlače po šolskih klopih, se je Milka zagledala v poročnika Miliča, poročnik Milič pa v Milko. In ker sta bila oba ene misli, da se morata čim prej poročiti, je Milka ta lepi načrt razodela staršem. Ker pa je mama rekla »da«, je papa, zvest svojim načelom, rekel »ne«. In pri tem je osta o. Uboga Milka in njen poročnik Milič!

Na božični večer je pripravljala Milka v salonu božično drevo. Mama Ana pa je sedela v fotelju in monotono čitala neko spiritistično razpravo. Kajti specialiteta mame Ane je bil spiritizem. M'lišla je, da jo Mi'ka posluša. Ko pa je videla, da se Milka solzi, je stopla k nji.

»Ja, moj Milkec, kaj pa jokaš?«

Milka se je zaupno obrnila k mami.

»Mama, daj no, reci še enkrat papanu in ga lepo prosi. Mogoče se bo dal vsaj nocoj pogovoriti!«

»Bom,« je potolažila Mi'ko mama.

»Ampak nocoj ga bom prišla trdo, dedca s' tnega!«

Dekle je hvaležno pogledalo mamo.

»Ah mama, ti si mi tako dobra. Nikoli ti ne pozabim tega!«

»Že dobro! Zdaj pa grem kar nad nje-ga!«

In mama je z odločnimi koraki šla nad soproga. Sedel je v svoji sobi in pušil debe'o c'garo.

»Ožbalt, prosim, nekaj bi rada s teboj govorila!«

Soprog se je sitno obregnil: »Kaj je zopet? Ali zopet kaka spiritistična seja?«

»Ne,« je užaljeno rekla soproga. Nato pa je takoj napela struno in pričela pripovedovati o Milkini detinjski dobi in o njeni bodoči sreči.

»Glej Ožbalt, najbolje jo preskrbiš, če jo dobro poročiš. In Milič je vendar dobra partija. Pusti ji torej, naj se vzameta. Saj on ni takšen kot so drugi. Srečna bosta, srečnejša, od naju. Usliši ji torej prošnjo, vsaj nocoj!«

Ožbalt je še parkrat pušnil v zrak in nato s čudovito mirnostjo spravil skozi zobe svoj odločni »Ne!«

Soprog so od jeze stopile solze v oči.

»Živina! Svoji edini hčerki, pa ne izpolniš želje. Ali te nič ni sram? Oh, kaj si le misli tvoj rajni brat Jurij. Njegovi ljubljenci, pa ne izpolniš želje. Ožbalt, daj, privoli!«

»Ne!«

»Že prav, Ožbalt. Ti bo že rajni brat Jurij povedal svoje. Naprosim ga pri prihodnji spiritistični seji. Ti garantiram!«

Ožbalt se je neumno nasmehnil.

»Kar naj, prosim! Ampak, da te le ni sram, da vlačiš pokojnega vedno po zobeh in spiritističnih mizah. Moja zadnja beseda je: ne!«

Jezno je gospa Pipčeva zaloputnila za seboj vrata. Ožbalt pa je vrgel za njo nekaj laskavih besed in nato pušil dalje.

Na hodniku se je sinček Draško igral z balončkom. Metal ga je v zrak, toda balonček, že napolnjen, ni hotel več kvišku. Živčno razdražena mama je nahlulila Draška, mu vzela balonček in ga vrgla v Ožbaltovo knjižnico. Seveda se je Draško hrupno zajokal, kar pa ni nič pomagalo. S par krepkimi bungkami ga je mama spodila v kuhinjo. Tam pa si je še nad služk'njo ohladila svojo jezo.

Soprog Ožbalt je postal po dvogovoru s soprogo zelo slabe volje in je čez čas odšel v svojo knjižnico, da se porazvedri s kako knjigo.

»Ha, in mene straši z rajnim bratom!« je mrmral, tipaje po temi, da bi prišel do pisalne mize in luči.

»Ubogi, rajni Jurij, ko bi ti res lahko prišel, potem bi...«

Nenadoma pa mu je zastala beseda. S tipajočimi rokami je zadel ob nekaj mehkega. Obstal je kakor ukopan.

»Ah, nesmisel,« se je hrbatil. »Saj ni nič!«

Z iztegnjenimi rokami je hotel naprej. Toda, sv. Ožbalt, pomagaj! Znova je zadel ob nekaj mehkega, lahkega. Obšel ga je strah in spomnil se je Anine grožnje o bratu. Hotel je prijeti za to mehko-bo, a lahka stvar se mu je izmuznila iz rok. Pričel se je tresti in sam je čutil, da mu vstajajo lasje. — Domislil se je užigalic. Segel je v žep in skušal ukresniti. A roka se mu je tresla, in tako se mu je ukresnila šele četrta vžigalica.

Z izbuljenimi očmi je zastrmel v temo. Le kratek hip je videl tik pred seboj, v svitu vžigalice, nekaj velikega, okroglega in rdečega.

Nato pa, — kratek pok, — visok plamen in par utrinkov. Ožbalt je bil zopet v temi. Urno je skočil skozi vrata in po hodniku v salon. Tu se je naslonil, ves poten in prestrašen na vrata. S komaj slišnim glasom je zajecjal:

»Ja! Ja, Ana!«

Soproga ga je gledala začudeno, a že je plani k njej.

»Jurij se mi je javil, — telefoniraj Miliču, naj pride takoj! — Milka, tvoj je —!«

Milka je vsa srečna nekaj zajecjala in nato burno objela papana.

Kmalu nato je prihitel poročnik Milič in pod božičnim drevescem so siavili zaroko.

Mali Draško pa se je ob kupu novih igrač mahoma spomnil balončka, ki mu ga je vzela mama in se skrivaj splazil iz salona v knjižnico.

In ko je bilo razpoloženje vseh najlepše, se je pojavil na vratih Draško ves v solzah, noseč v roki bedne ogorko balončka.

»Mo-o-oj baloonček...!«

Zakonca Ana in Ožbalt Pipec sta se začudeno spogledala in hipoma se je obema posvetilo. A sta toplot oba diskretno molčala.

Milka in njen zaročenec pa sta obljubila Drašku nov, velik balonček.

Robinson našega časa

Na avstralskem otoku Deliverance, južno Nove Gvineje, je nedavno umrl mož, ki je živel tam petintrideset let kot moderen Robinson. O tem čudnem človeku, rodom Dancu, so si pripovedovali ribiči in iskanci biserov na sosednjih otokih čudne reči. Kako je prišel na otok, o tem ni znano nič gotovega; pravijo, da se je v viharju razbila njegova ladja in se je od vse posadke edino on rešil; mogoče pa je tudi, da je prostovoljno postal puščavnik.

Dejstvo je, da se je »stari Harry« — pod tem imenom je bil znan po okoliškem otočju, naselil pred več ko tremi desetletji na skoro neznanem otočju Deliverance, ki meri jedva dva štirjaška kilometra. Imel je s seboj psa, par kokoši in kos pločevine. To pločevino je porabil za streho koč, ki si jo je zgradil sam. In je tako samcat in srečen živel v svojem raj, obdanem od koralnih čeri. Živeža mu ni primanjkovalo, saj je tam mnogo kokosovih pa'm, po zalivih polno rib, in tudi dober studenec je na otoku. Mož pa ni živel popolnoma sam, včasih ga je le obiskal kak ribič z bližnjih otokov in mu prinesel kako darilo, srajco, hlače, malo čaja ali tobaka. Ampak Harry takih reči niti ni potreboval, to je dokazal med svetovno vojno, ko živa duša ni prišla več na njegov otok.

In ko so po tej dolgi dobi spet prijadrali prvi biserolovci k temu otoku, radovedni, kako kaj gre Harryju, ki je bil takrat star že blizu sedemdeset let, so našli moža pri najboljšem zdravju. Vihra svetovne vojne je šla mimo njegovega otoka, ne zapustivši sledov. Samo obleka starega moža je bila razpadla med tem v cunje; pa si je iz velike angleške zastave skrotil novo. S to pisano zastavo, ki jo je nosil kakor rimsko togo, dolgi belimi lasmi in dolgo belo brado je izgledal uprav fantastično. V dobi vojne si je bil zlomil roko, a si jo sam spet uravnal, tako da se mu je dobro pozdravila. Ker sta mu med tem pošla čaj in tobak, si je pomagal z raznimi zelišči. Sleherni dan ob gotovi uri je hodil ribarit: ribe je lovil z ostmi. Nato si je pripravil kosilo. V ostalem je porabljal dan, da je hodil po vodo, nabiral gorivo, jajca kornjač, kokosove orehe in druge sadeže. Poleg tega je moral vedno skrbeti, da mu ni ugasnil ogenj, ki je skozi petintrideset let neprenehoma gorel. Kadar je imel kaj več prostega časa, se je zabaval s svojim psom — bil je to že njegov tretji pes in star menda že petnajst let, — ali pa s svojimi kokošmi ali pa se je bavil z dvema problemoma, s katerima se je v svoji samoti vedno belil glavo.

Nekdaj v svoji mladosti se je bil naučil neko mornariško pesem, ki je imela štiri kitice, on pa je znal samo prve tri kitice. Na četrto pa se nikakor ni mogel več spomniti, najsi je še tako napeval možgane. In to ga je jezilo. Pa kadar ga je kak ribič obiskal, je bilo prvo, kar ga je vprašal, ali zna četrto kitico tiste stare mornariške... Ampak nihče mu nikoli ni vedel tega povedati. Stari Harry pa ni izgubil upanja, da se bo nekega dne spomnil na tisto kitico.

Druga zadeva, s katero je imel veliko opraviti, je bil rodovnik evropskih vladarjev. To je vedel vse na pamet: kdaj se je kateri vladar rodil, kdaj oženil, kdaj nastopil vladno itd. itd. Skratka: imenitno se je spoznal v tem, — dokler ni prišla svetovna vojna. Ta mu je vse to znanje zmešala...

Vsa dolga leta, ki jih je preživel samotar Harry na otoku, ni bil nikoli bolan. Njegovo življenje je bilo tako mirno in urejeno in njegova hrana, obstoječa iz kokosovih orehov, sadja, jajc in rib, tako zdrava, da ni imel nikoli nobenih težav. Ampak nekoč je le zbolel in sicer močno, tako da je stari mož zaskrbel celo avstralske oblasti, ki so ga posale v mornariški azil na Thursdayske otoke. Lovec na rajске ptice Roche je dobil takrat nalog, da odpravi starega puščavnika tjakaj. Pa se je Harry poslovil od svojega otoka, njegovo bomo imovino so spravili v čon, in šlo je tja na Thursdayske otoke. Toda moderni Robinson povratka v civilizacijo ni prenesel. In je že čez par tednov tako pro-

padel, da so ga brž poslali nazaj na njegov otok. Tam je bil spet srečen in zadovoljen.

Več let je preteklo po tistem ponesrečenem izletu. Tedaj so priplule na Thursdayske otoke dolarske princese, ki so želele doživeti zanimive pustolovščine v eksotičnih deželah. Imele so svoj parnik in so najele slovečega lovca na rajske ptice Rocheja, da jih povede v notranjost Nove Gvineje. Po tej srečno dokončani ekspediciji pa jih je moral Roche še povesti na otok Deliverance, ker so mlade dame slišale zanimive zgodbe o starem Harryju, modernem Robinsonu. Roche jim je izpolnil željo. Ko pa je krmaril motorni čoln z damami skozi korame čeri, ni starega prijatelja nikjer zagledal na obrežju, kakor ga je prejšnje čase vedno, kadar je prišel. Klical je, a nič se ni ganilo. Poln zlih slutenj je Roche, čim je pristan na obali, pohitel h koči. A že na pol poti je videl starega moža ležati na zemlji. Bil je mrtev. Poleg njega je ležal njegov zvesti pes, ki je poginil najbrže od tuge za svojim gospodarjem. Na sledovih v pesku se je videlo, da je pes poizkušal mrtvega gospodarja zvleči v kočo. Starega Harryja je bila najbrže pri njegovem vsakdanjem delu zadela kap.

Roche je izkopal grob in položil starega puščavnika k večnemu počitku. Njegovo truplo je pokril z mlado dansko zastavo, ki jo je imel stari Harry spravljeno v svoji koči. Američanke pa so posule grob z listi palm in drugim zelenjem. Stari Harry gotovo ni nikoli sanjal, da bodo nežne ženske roke kdaj okitile njegovo gomilo.

Radislav Rudan:

Božična povest

Te dni smo imeli občni zbor »Društva za pobjanje alkoholizma«. Završil se je prav uspešno in si zato nismo mogli kaj, da tega svojega velikega uspeha ne bi primerno proslavili. Začeli smo v gostilni, kjer smo imeli občni zbor, nadaljevali pri Katrci, končali pa na kolodvoru. Kolodvor je namreč zelo prikladen za vse zaključke. Če je človek slučajno blagajnik in vtakne ponevedoma inkasirani denar v žep, namesto v blagajno, mu je pot na kolodvor najbolj priporočljiva. Če je zakonski mož (zakonski = zakonski, to se pravi »za konjem« ali še bolj uboga para kakor fiakarsko kljuse) in skoči slučajno čez ojnico, je takisto priporočljivo sredstvo kolodvor. In tako je kolodvor vedno in vsakomur priporočljiv.

Ampak zaradi kolodvora in občnega zbora »Društva za pobjanje alkoholizma« nisem pomislil v tinto svojega priznanega peresa; prav gotovo ne. Tisto, kar sem nameraval povedati, se je zgodilo po občnem zboru in kolodvoru. Ker nisem niti blagajnik niti nezvest zakonski mož (če kdo dvomi, naj me za božjo voljo nikar ne izda) se namreč s kolo-

dvora nisem odpeljal, ampak sem jo prav zgodaj, z zoro (ne z Zoro), mahnil domov.

Kako mi je bilo po kratkem spanju pri srcu, v glavi in v žepu, si lahko mislite, zato se ne boste čudili, če sem grdo nahružil pismonošo, ko mi je prinesel lepo pisemce. Lepo pravim, a jaz takim lepim pisemcem zdaj prav nič ne upam. Za lepim naslovom je navadno račun ali opomin. Zato sem hotel storiti z njim tako, kakor delam z drugimi odkar je kriza in se tudi denarni zavodi nič kaj ne zmenijo za račune in opomine. Hotel sem ga vtakniti za podobo svete Evlarije, kamor navadno spravljamo take reči, ki bodo danes ali jutri nemara zgodovinske vrednosti. Kdo ve, če ne; čez sedem let se vse lahko zgodi.

Pa je tisto pismo bilo že na videz tako lepo prijazno, da nikakor ni moglo biti račun ali opomin; in sem mu zato izkazal posebno naklonjenost. Odprl sem ga in celo prečital. V njem mi je gospod urednik (tisti, ki včasih tuli, saj ga poznate?) vladno in spoštljivo pisal, da bi mu s svojim priznanim peresom napravil kakšno primerno božično povest za današnjo praznično (ne prazno!) številko. Tega prijaznega vabila sem se spočetka od srca razveselil, menda zato, ker ni bilo ne račun ne opomin, sčasoma pa mi je postalo neznansko hudo. S svojim priznanim peresom (kupil sem ga pri Gretki v Tiskovni zadrugi na Aleksandrovi cesti) sem bil namreč popisal že zdavnaj vse svoje božičnovečerne dogodivščine, in Bog se me usmili, kaj naj bi napisal letos, ko lani prav na ta večer (ko me žena še h Katrci ni pustila) nisem ničesar doživel in preživel?

Da bi si kakšno božičnovečerno istorijo kar na lepem izmislil — jok! Če bi jo žena brala, bi prav gotovo verjela, da je resnična, kajti kar ni resnično, to navadno vedno verjame. Pa še kako verjame.

Potrt in obupan sem hodil tri dolge dni po Mariboru; trikrat sem se napil in zdravil mačka, tako, da me je vsa zadeva stala trikrat več kakor bo znašal honorar za »Božično zgodbo«, ideje in inspiracije pa vseeno nisem dobil. Med tem pa mi je gospod urednik (tisti, ki tuli) poslal že opomin in mi sub rosa povedal, da bo častno naročilo za »Božično povest« oddal drugemu priznanemu peresu (če je bilo kupljeno tudi pri Gretki, ne vem), če se moje ne bo do tega in tega dne in do te in te ure odzvalo in storilo svojo dolžnost.

Odlašati se prav gotovo ni več dalo, že zaradi honorarja ne, zato sem kar brez ideje in inspiracije vzel v roko svoje priznane pero in sem pričel pisati. Najprej seveda naslov. Napisal sem: »Sveti večer med ljudožrci«, pa sem spei prečital. Tak naslov se za »Božično povest« ne spodobi; prav gotovo ne. »Sveti večer v žrelu vulkana Popokatepetla«? — nič. »Božični večer v Honolulu«? To bi še bilo. Začela bi se ta zgodba lahko takole:

»Na nebu so peli angelci »Gloria in excelsis Deo...« Obzorje je žarelo v

ognju zahajajočega solca in v lahmem vetriču, ki je vel s Tihega oceana, so se graciozno zibale vitke kokosove palme, podobne mladim deklicam, stoječim na bregu nedoglednega morja. Mi pa smo sedeli v pivnici (tam se začnajo namreč vse slovenske povesti) in pili whiskey. Katoličan in Slovenec sem bil samo jaz, vsi ostali moji sopivci so bili ruski emigranti, zato jim svetega večera ni bilo mar. Pogovarjali so se rajši o tem, kaj je kdo bil v carski Rusiji. Ilija Niki-forovič Podplatkin je dejal, da je bil general, Pjotr Nikolajevič Šivankov je bil minister, Lev Ivanovič Sirotkov knez itd. itd. Pa sem se sklonil sočutno k malemu kužku, ki je stal ob strani in poslušal naš razgovor, ter ga vprašal:

»Batjuška kužek, kaj si pa ti bil v Rusiji?»

In je batjuška kužek spregovoril, oči so mu zasijale od ponosa, ter je dejal:

»Bernhardinec...«

Tako sem mislil pričeti in nadaljevati, pa... Ne, nikakor ne. Kdo bi mi verjel, da je to bilo prav v Honolulu in prav na katoliški sveti večer? In zastran slovenskega bratstva se to tudi ne spodobi; prav gotovo ne. Zato nisem napisal. (Če kdo kužub temu misli, da sem, se pošteno moti.)

Ampak, ko sem že bil pri kužku, se mi je zgodilo prav tako, kakor Faustu s kodrčkom (v njem je tičal hudič, če še ne veste), ki se mu je nenehoma smukal okrog nog. Kar nenadoma sem se spomnil na drugega, katerega je neki popadljiv človek ogrizel in se je z zadevo moral baviti visoki sodni dvor. Zadeva je bila sicer malce drugačna, a to bistva prav nič ne spremeni. Ta kužek drugi ali slovenski je namreč popadel nekega gospoda in mu zasadil svoje nežne bele zobke v stegno. To nikakor ni bilo tako hudo, čeprav je bolelo (gospoda namreč, ne kužka), ampak gospod je šel k odvetniku in je tožil kužkovega gospodarja. Kakor da bi bil ta kaj kriv! Gospodar pa je najel zagovornika in je bil tisti zagovornik slaven in nepremagljiv odvetnik, ki je s svojim temeljitim zagovorniškim znanjem kaj lahko vtaknil v žep ogrizenega gospoda in njegovega pravnega zastopnika ter dokazal, da je gospod ogrizel kužka, in ne narobe. Visoki sodni dvor je slavnemu odvetniku verjel in obtoženca oprostil vsake krivde in kazni. Če je potem kužek vložil protitožbo, ne vem, ampak tako je bilo in nič drugače.

Tako bi bil pričel drugo »Božično povest«, pa je tudi nisem. Lahko bi mi očitali, da sem vse skupaj prepisal iz »Kopriv«, ne pa iz sodnih aktov; in naposled bi se utegnil zameriti še kateremu odvetniku; tega pa ne maram; ker kdo ve, če ga ne bom še kdaj krvavo potreboval.

In nisem napisal. Sploh nisem ničesar napisal, in tako je »Večernik« ostal brez »Božične povesti«, če je ni morda vendarle napisalo katero drugo priznane pero.

L. Zorzut:

Smučarski Božič

V noči lazimo,
v snegu gazimo...

Zvezda božična žari,
smučarji gremo za njo.
zunaj je polnoči,
svetlo, odprto nebo,
srca pojó:
Tiha noč, blažena, sveta,
nam razodeta...
Ovčke, postirčki se v hlevčkih budé:
Jezušček mimo gre...
Srnice, zajčki skoz hoste hité:
Jezušček mimo gre...

Smučarji, stojmo,
zapoimo:
Sveta noč... Bakle prižgimo,
hitimo, hitimo,
svetlo je vse:
Jezušček mimo gre...
Nosi božično drevesce,
božje nebeško očesce,
V snegu so smrečice,
v ledu so svečice,
svetijo lučke,
drsajo smučke,
srca drhté:
Jezušček mimo gre...

V noči lazimo,
v snegu gazimo...

Na pomoč bednim!

Mestna občina je že pokrenila akcijo za omiljenje bede v našem mestu, in so se mnogi človekoljubni meščani že odzvali pozivu. Potrebno pa je, da sodelujejo vsi in da vsak pomaga po svojih močeh. Zlasti pa je dolžnost pridobitnih krogov, da pokažejo svoj socialni čut. Siti lačnemu ne verjame, pravi pregovor, in kdor ima vsega zadosti, ne ve, kaj se pravi glad, mraz in trpljenje. Upamo, da ga v našem mestu ni človeka, ki bi lahko dal, pa noče dati. In za to akcijo je mestni župan proglasil geslo: Dvakrat da, kdor hitro da! Po tem geslu se ravnajmo vsi in odprimo roke in otirajmo bratovske solze. Naj ne bo na Božič, ko se je rodil On, ki je učil: Ljubite se med seboj! Vsi smo bratje in sestre! — nikogar med nami, ki bi mu očitala vest, da ni storil dobrega dela, ko bi ga lahko storil.

Dijaška.

Profesorica nemščine: Če rečem na primer: »Ich bin schön!« Kateri čas je to?

Dijak: Preteklost, gospodična profesorica.

Evan Lidth:

Ljubosumnost

»Tvojo ženo sem videl na Marjetinem trgu«, je povedal gospodu Lenartu tovariš. »Na Marjetinem trgu? To je izključeno. Ne vem, kaj naj bi iskala moja žena tam!« — Tovariš odgovori, da tudi ne vé, da pa je gospo Lenartovo spoznal, čeprav ga ni videla, ker se je vozil s tramvajem. Opisal je tudi natančno njen plašč in krzno ter klobuk. Ne, ni se motil.

V uradu se gospod Lenart ni mogel osredotočiti na svoje delo. Bil je že nad štiri leta poročen s svojo mnogo mlajšo ženo. Ko sta se seznanila, je bila ona prodajalka v neki veletrgovini, in njuno poznanstvo je bilo eno tistih, kakor se vsak dan sklepajo v velemedstih. Toda njega je to poznanstvo privedlo v zakon.

Že pred poroko je bil gospod Lenart sklenil, da svoje žene nikdar ne bo vprašal za njeno preteklost. Ona je bila ljubka, komaj tridesetletna; morda je imela preteklost, toda popraševati ni hotel. Bila je zvesta, ljubila ga je, in to mu je za-

doščalo. Toda kljub temu je bil ljubosumen na to neznano preteklost. In baš ta ljubosumnost ga je ovirala, da ni govoril o tem.

Nekoč se je pokazalo, kako mu je bilo nevshečno vse, kar je spadalo k prejšnjemu življenju njegove žene. Šlo je za Miko, malo psičko, katere gospod Lenart ni mogel trpeti; sam ni vedel, zakaj ne. Sicer ljubezniv mož, je s svojimi neprestanimi zbadljivimi opazkami pritiral stvar tako daleč, da je njegova žena po par mesecih s solznimi očmi dala Miko od hiše, zaradi ljubega miru. Odslej ni nič več motilo njunega mirnega zakonskega življenja. Vse do tistega nesrečnega dne, ko mu je dobri tovariš povedal, da je videl njegovo ženo na Marjetinem trgu.

Ko je šel gospod Lenart nekega dne domov, je imel glavo polno temnih skrbi. Doslej ni še nikdar pomislil, kaj počne žena brez otrok, veš dan, ko je mož v pisarni. V raznih časopisih in knjigah je že često čital o podobnem. Ali je morda tudi ona...? Toda ne, to ni bilo mogoče... Ampak kaj neki je imela iskati na Marjetinem trgu, na nasprotnem koncu mesta! Saj mu je vedno vse natančno povedala o svojih opravkih in potih...

Prišel je domov. Ivanka ga je sprejela enako prisrčno kakor vedno. Temne misli so se mu razpršile kot v vetru. Imel je bil namen vprašati, da li je bila prejšnji dan tam... toda trenutno se mu je zdelo to smešno in odveč. Po večerji so se dvomi spet pojavili — tovariš jo je vendar zares videl! — in vprašal jo je čisto mirno, kaj je delala prejšnji dan popoldne.

»Včeraj popoldne?« vpraša ona začudeno. »Včeraj popoldne sem bila doma.«

»Vse popoldne?« poizveduje on.

»Da, vse popoldne.«

Toda zardela je, in on je čutil, da laže. Utihnil je in povesil glavo. Sledili so dnevi mučne negotovosti. Ni hotel, da bi Ivanka slutila, da kaj sumi, hotel je pa gotovosti, za vsako ceno gotovosti.

Zamenjal je s tovarišem službo, tako da je bil popoldne prost. In nekega dne, ko je spet sedel na preži v neki kavarni na koncu domače ulice, je videl svojo ženo, kako odhajati z doma. Oddaleč ji je sledil; stopila je v cestno železnico. Hitro se je vsedel v taksi in obljubil vozaču dobro napitnino, če bo sledil tramvajskemu vozu.

Ona je izstopila in prestopila v drug voz; taksi je vozil za njim. Na Marjeti-

nem trgu je izstopila. Gospod Lenart je sedaj sledil peš. Ha... potegnula je za zvonec in vstopila v neko hišo v stranski ulici. Nekaj časa je počakal, potem je stopil v kavarno nasproti zagonetne hiše. Tam je sedel, nohte zapičene v mokre dlani in strmel v zaprta vežna vrata tiste hiše. Kako dolgo bo notri? Bo li sama? Kaj naj stori? Videl je vizije... samokres, kri, zaporno celico... In po oprostitvi pusto življenje... Nezvesta! Tako ga varati!

Tedaj ko da ga je skrivna sila uslišala, so se vrata odprla, in ven je prišla ona, njegova žena, vesela, smehljajoča in živahna z Miko na vrvi, z grdo Miko, ki je postala debela vsled dobre hrane.

Gospa Lenartova je hodila skrivaj vsak teden obiskat svojega psička in ga vodila na izprehod. Žena ga je varala z debelo, grdo Miko!

Mož se je smejal in jokal obenem, ker je bilo življenje tako neumno, tako krasno in tako nepojmljivo. Toda ko je njegova žena izginila za vogalom, se je osramočen splazil domov.

Drugi dan je dejal tistemu tovarišu v pisarni:

»Moja žena zahaja večkrat na Marjetni trg. Ima tam sorodnike.«

**Za šolo kupujemo samo na
Slomškovem trgu šte. 6.
Ljudska tiskarna Maribor.**

Javna zahvala.

Podpisana izrekam s tem javno zahvalo Podporni sekciji »Kmetijske eksportne zadruge r. z. z. o. z. v Mariboru«, katera mi je po smrti ge. KAISER JULIJANE iz Maribora izplačala danes celo mi pripadajočo podporo točno in najkulantneje.

Vsled tega priporočam vsakomur v njegovem lastnem interesu vstop v Podporno sekcijo »Kmetijske eksportne zadruge r. z. z. o. z. v Mariboru«.

V Mariboru, dne 19. decembra 1931.

5843

JELEN LIZI.

„Kavarna EVROPA“ COLLINI?

Ob nedeljah in praznikih popoldan ob 4. uri rodbinske predstave. Vsak dan zvečer ob 9. uri galapredstave.

Selitveno naznanilo!

Cenj. občinstvu naznanjam, da sem se preselil v svoje lastne lokale, Tržaška cesta št. 22, zagotavljam cenj. strankam nadaljno vedno solidno najcenejšo in točno postrežbo. — Se priporoča

VELETRGOVINA S SUROVINAMI IN TOVORNI PREVOZI.

Maribor — **IVAN SLUGA** — Maribor
Tržaška cesta 22. — Tel.: 2272.

Restavracija

Plzenski dvor

A. SENICA. Pristni silvanec (Schnitzberger). Dnevno radio koncert. 5868

Velikarazstava

vseh vrst igračk, kakor tudi okras za božično drevo, sveč in čudežnih sveč po brezkonkurenčnih cenah.
EKSPORTNA HIŠA »LUNA«, MARIBOR
Tovarno prevažanje, selitve, z avtomobili prevažajo najceneje in hitreje samo Roman Ploj, prevoznik tovora, Kopališka ul. 20, Maribor. 5854

Javna zahvala.

Jaz podpisana rade volje potrjujem, da mi je Podporna »sekcija Kmetijske eksportne zadruge v Mariboru, Aleksandrova cesta 44, po smrti ge. MARIJE SCHELL, zasebnice v Mariboru, Slovenska ulica 40, meni pripadajočo podporo v redu in najkulantneje izplačala, vključno s kratkemu trajanju članstva. Radi tega imam dosti vzroka in dolžnost, da ta človekoljubni oddelek Kmetijske eksportne zadruge vsakomur najtopleje priporočam.

Maribor, dne 22. decembra 1931.

5847

Z odličnim spoštovanjem

PAVLA MIHELAK.

ZAHVALA.

Za premnoge dokaze iskrenega sočutja, darovane vence in šopke, za obilno spremstvo v večnost, nad vse ljubljene soproga, gospoda

JANKA KUCHARJA

uradnika držav. železnic v pokoju

izrekam vsem prisrčno zahvalo.

Posebno se zahvaljujem čč. duhovščini, katoliškemu prosvetnemu društvu v Melju, godbi in pevskemu društvu »Krila to kolo« za pretresljive žalostinke, stanovskim tovarišem, ter vsem, ki so se na katerikoli način spomnili blagega pokojnika.

Maribor, dne 24. decembra 1931.

3837

Globoko žalujoča soproga: **MARIJA KUCHAR.**

Obiščite naš pedikerski salon, samo za Din 10.— osvežiti hočemo Vaše noge, odstraniti kurja očesa in urediti Vaše nohte brez vsakih bolečin.

Rata

5454

Solčno dvosobno stanovanje, parketirano v novi in stari hiši oddam. Maribor, Smetanova ul. Gostilna Dravograd. 5768

Za pouk na citre sprejemam še nekaj učencev. Trubarjeva ulica 7, nasproti učiteljskega. Vprašati od 1. do 3. ure. 5852

Stanovanje, dvosobno, kuhinja in pritlikline v novi hiši oddam takoj v najem. Koroška cesta 63. 3838

Poslušajte me Prleki in vsi čitalci totega lista ker razmiste naš jezik, v 1932 leti bodā sā pri nas čista drugač gospodarilo, ker bodā prla priša bodš pač prla do brā divanā, modroc in ainzacā za mali pānes kupa če ga pa kerega nebo tisti pa na žalost nadā nič doba. Tapetnik NOVAK, Slovenska ul. 24. 5862

Nova, enonadstropna vila s 6 zasebnimi stanovanji, solčna dvosobna stanovanja s parketi, angleškimi kloseti, kopalnica, vrt, 7 minut od Glavnega trga, davka in občinskih doklad prosta, letna najemnina Din 48.000.—, na prodaj pod ugodnimi pogoji za Din 450.000.—. Nekrep Josip, Maribor, Smetanova ul. 59. 5737

Lokal pripraven za vsako obrt, posebno čevljarstvo oddam takoj proti nizki najemnini. Vrtna ul. 8. 5858

Baržunasta obleka je lepa. Novi vzorci, najnižje cene pri Srečku Pihlarju, Maribor, Gosposka ul. 5. 2904

Ugodno prodam v Mariboru dvonadstropno hišo, novozidano z vrtom. Plačljivo tudi s hranilnimi knjižnicami. Naslov v upr. »Večernika«. 5836

Za plašče in obleke najlepši vzorci, najnižje cene pri Srečku Pihlarju, Maribor, Gosposka ul. 5. 2903

Harmonikarja ali igralca na citre, ponudsolista za Silvestrovo iščemo. Ponudbe z navedbo honorarja pod »Silvestrovo vrvenje« na upravo Večernika. 5875

Kadar rabite nageljčke, vence šopke, kličite telefonsko št. 27-66, vrtnarstvo Ivan Jemec, Maribor. 5506

Sedaj ko prihaja zima in vaših koš ne boste več rabili, nudi se Vam prilika, da jih pustite temeljito osnažiti, emajlirati, ponikljati, vse kroglične ležaje zbrusiti, tako da bodo do prihodnje spomladi zopet popravljena, kakor nova. Shramba koles in motorjev čez zimo. Hitra postrežba. Zajamčeno in solidno delo. Brezkonkurenčne cene. — Priporoča se mehanična delavnica **JUSTIN GUSTINČIČ, Maribor,** Tattenbachova ul. 14. Zadostuje dopisnica, da pridemo na dom po kolo. 5499

Javna zahvala.

Prijetna dolžnost mi je, da izrazim tem potom javno zahvalo Podporni sekciji »Kmetijske eksportne zadruge v Mariboru«.

Po smrti ge. JESENOVEC POLONE v Ljubljani mi je zgoraj imenovana zadruga takoj in brez vsakega odteglaja izplačala celotno pripadajočo mi vsoto podpore vključno s kratkemu trajanju članstva.

Priznati moram, da se vrši poslovanje zadruge vestno in točno po določenih pravilih Podporne sekcije ter da uprava zadruge zastopa interese članstva v polni meri. Radi tega morem vstop v članstvo Podporne sekcije »Kmetijske eksportne zadruge v Mariboru« v njegovem lastnem interesu vsem in vsakomur najtopleje priporočati.

V Ljubljani, dne 22. decembra 1931.

5846

AHČAN SLAVKO.

Med prijateljicami.

— Pomisli. Zora, sinoči v parku me je hotel neki gospod poljubiti... To sem tekla!

— In... ali si ga dotekla.

Dobra firma.

Gospa: Micika, ali se res mislite zaročiti s tistim pekovskim pomočnikom?

— Seveda. Zakaj pa ne?

— Pa saj ga poznate komaj še-le štirinast dni, Micika!

— Nič zato. Moja prijateljica je bila nekoč že nad štiri mesece z njim zaročena in ona mi ga je zelo priporočila.

Po ameriško...

Lačna in žejna sta zavila v kavarno dva potepuha v Los Angelesu. Naročila sta jedi in pijače in s slastjo vse pospravila. Nato sta plačala pri blagajni s stolarskim bankovcem. A ko je blagajničarka odštela denar, sta potegnila samokrese in zahtevala od blagajničarke, da jima vrne stolarski bankovec. Prestrašena blagajničarka je zbežala in lopova sta imela lahek posel. V hipu je bila blagajna prazna, in izginila sta v noč. Zanimivo je, da so v sosednji sobi zborovali policijski uradniki in detektivi. Ko jih je alarmirala blagajničarka,

Abonente

na dobro domačo hrano sprejem. Gosposka ul. 58 II, vrata 3. 5870

Stanovanje

sobo, kuhinjo s pritliklinami oddam. Studenci, Ciril Metoda 15. 5869

Sanke

enosedežne 95.—, dvosedežne 115.—. EKSPORTNA HIŠA »LUNA«, MARIBOR

Gugalni konji

komad po Din 100.— in 115.—. Konji na kolesa od Din 3.— naprej.

EKSPORTNA HIŠA »LUNA«, MARIBOR

Večje stanovanje 4—5 sob

v pritličju ali v I. nadstropju v Mariboru blizu glavne pošte ali glavnega kolodvora iščem. Pismene ponudbe na upravo »Večernika« pod »Veliko stanovanje«. 5440

Javna zahvala.

S hvaležnostjo in rada potrjujem, da mi je Podporna sekcija »Kmetijske eksportne zadruge r. z. z. o. z. v Mariboru«, Aleksandrova cesta 44, pri kateri sem imela za podporo prijavljeno go. IVANO VEHOVEC, upokojenko v Studencih pri Mariboru, po smrti iste točno in v popolnem redu izplačano prejšnja pripadajoča mi podpora.

Z ozirom na to se čutim dolžno ta dobrodelni oddelek »Kmetijske eksportne zadruge v Mariboru« vsakomur za vstop v članstvo priporočati.

V Mariboru, dne 22. decembra 1931.

3842

TARKUŠ NEŽA.

Najfinejši rum
en gros!

Brandy
in vse vrste likerja itd.

Pristna slivovka
en detail!

JAKOB PERHAVEC, MARIBOR, GOSPOSKA ULICA 9
Telefon 25-80. Tovarna likerjev, desertnih vin, in sirupov.

za Božič!

Oblačila in obutev
najugodnejše

BL

GLAVNI
TRG 2

Jakob Lah

Da olajšam svojim cenj. odjemalcem dobavo vina iz svoje velike zaloge, sem otvoril 1. decembra t. l.

gostilno „**PROMENADA**“ v Tomšičevem drevoredu

kjer se točijo izključno samo moja vina, letnici 1929., 1930. in 1931. po konkurenčni zelo nizki ceni. Isti letniki se točijo tudi kot dosedaj v

Vinotoču v Peklu
Se priporoča Andrej Janžekovič.

SMUK

Loden za smučarje
in kamgaren
Sviterji in veste
Vereni jopiči
Nogavice in palčki
ki za smučanje

L.Ornik, Koroška 9

Sanatorij v Mariboru
Gospodarska ulica 49 Telefon 2358

Lastnik in vodja

kirurg dr. Mirko Černič

Najmodernejše opremljen za operacije. Diatermija, višinsko solnce, tonizator, žarnica „Hala“, „enerocleaner“

Zahtevajte povsod „Večernik“

Javna zahvala.

Podpisani se tem potom zahvaljujem Podporni sekciji »Kmetijske eksportne zadruge r. z. o. z. v Mariboru« za takojšnjo, kakor tudi najkulantnejšo likvidacijo glede sprejete podpore po smrti ge. JESENOVEC POLONE iz Ljubljane.

Priporočam to socialno institucijo vsakomur najtopleje.

Ljubljana, dne 22. decembra 1931.

5848

RUDA ALFRED.

Modne novosti

za dame in gospode ter
šiviljske potrebščine v
modni trgovini

ANTON PAŠ
SLO VENSKA ULICA

zastopniki se sprejmejo

Vinotoč

Vino lastnega pridelka
in sicer točim:

Staro vino lit. Din 12.-

I. novo vino „ „ 9.-

II. novo vino „ „ 7.-

Štitarjeva ul. 7. Maribor DOLAJŠ

Spominjajte se CMD!

Kupujte za Vašo ženo
Kupujte za Vašega soproga
Kupujte za Vaše otroke
Kupujte za Vaše starše
Kupujte za Vaše sorodnike
pri

Srečku Pihlarju

MARIBOR, Gospodarska ul. 6.
Jamčim da boste zadovoljni!

Inserirajte
v
»Večerniku«

HUBERTUS
PLAŠČI IN
HUBERTUS
LODEN

J. PREAC GLAVNI TRG 13

RADIO v vsako hišo

za dolge zimske večere Vam nudimo zabavo in stik s celim svetom.

V ZALOGI imamo najmodernejše tipe sprejemnih aparatov, sestavne dele, zvočnike, anodne aparate, akumulatorje, baterije, žarnice, priklopne aparate za povišanje selektivnosti, ojačevalce, dinamične zvočnike, mikrofone, pick-up i. t. d. Novo dospele tipe:

ESWE sprejemni aparati, največja selektivnost, krasen glas.

BERLINER z in brez vdelanega Farrand-Dynamik-zvočnika.

KAPSCH Pionier in Monopol, z vdelanim 4-polnim zvočnikom, popolni priključek na tok, najcenejši aparat, katerega si lahko vsak brez velikih stroškov nabavi.

RADIONE svetovnoznani fabrikat, 3 do 6 cevi, Vam prinese vse oddajne postaje sveta.

DE WALD orig. amerik. aparat z vdelanim dinamičnim zvočnikom, krasen in močan glas, zadostuje tudi za velike prostore.

ZAMENJAMO in moderniziramo Vaše zastarele aparate.

PLAČILNE OLAJŠAVE brez povišanja cen.

5855

RADIO MARIBOR, r. z. o. z. MARIBOR,
Miklošičeva ulica 2 — Telefon 2581

Opr. številka A 160/31-9

OKLIC,

s katerim se sklicujejo zapuščinski upniki.

K o l š e k A v g u s t, javni notar v Marenbergu, je umrl dne 12. septembra 1931.

Vsi, ki imajo kako terjatev do zapuščine, se pozivljajo, da napovedo in dokažejo svoje terjatve pri tem sodišču

dne 23. januarja 1932 predhodne ob 8. uri

v sobi št. 3 ustmeno, ali pa do tega dne pismeno. Sicer ne bi imeli upniki, ki niso zavarovani z zastavno pravico, nikake nadaljnje pravice do te zapuščine, ako bi vsled plačila napovedanih terjatev pošla.

5853

Okrajno so lišče v Marenbergu odd. I.
dne 12. decembra 1931.

Smučarski loden
v modri in rjavi barvi

v cenah po

Din 60.—

„ 90.—

„ 110.—

„ 135.—

„ 160.—

„ 190.—

in „ 220.—

nudi tvrdka

FRANJO MAJER
MARIBOR, Glavni trg 9

Vozički za lutke

Din 65.—, 100.—, 115.— itd

EKSPORTNA HIŠA »LUNA«, MARIBOR

Sobo in črkoškanje,

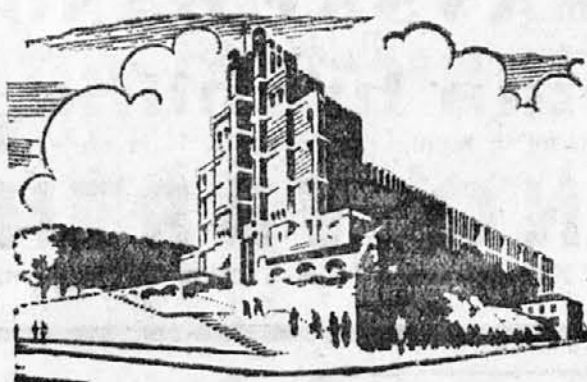
vedno najnovejši vzorci na razpolavo
izvršuje nocoj hitro in okusno Franjo
Ambrožič, Grajska ulica 3 za kavarno
»Astoria«.

Bučno olje,
vedno sveže in pristno, priporoča to-
varna bučnega olja J. Hochmiller,
Maribor, Taborska ulica 7. 5783

Snežni čevlji za otroke

od Din 65.— naprej, za dame od Din
85.— naprej. Galoše v vseh velikostih
po najnižjih cenah.

X EKSPORTNA HIŠA »LUNA«, MARIBOR

Srečen slučaj

in rešeni boste vseh skrbi! — Podvizajte se z nakupom

srečke za zgradbo katedrale

Dobrodelnega društva sv. Vincencija v Beogradu

in to še danes!

ŽREBANJE
1. MAJA 1932

Kljub težkim gospodarskim razmeram si morate zagotoviti ta srečen slučaj, ker nabava teh srečk zahteva zelo majhno vlogo, ogromni dobitki pa opraviči o vsako žrtev!

2 po Din 2,500 000.—		Din 5.000 000.—
2 po Din 500.000.—		Din 1.000 000.—
10 po Din 100.000.—		Din 1.000.000.—
100 po Din 10 000.—		Din 1.000.000.—

Vsi dobitki v skupni vrednosti 8 MILIJONOV DINARJEV

CENE SREČK:

Cela 100 dinarjev — polovica 50 dinarjev — četrt 25 dinarjev

SREČKE PRODAJAJO:

Vse kolekture, denarni zavodi, rimsko-katoliški župni uradi, cerkvene in dobrodelne ustanove itd

Glavni dobitak Din 5,000.000.—
Najmanjši dobitak Din 10.000.—

GLAVNA UPRAVA:

BEOGRAD: Ulica Jovana Ristića štev. 20

PODRUŽNICA:

ZAGREB: Trg Kralja Aleksandra štev. 8

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE MARIBOR

Centrala: MARIBOR

Pod užnica: CELJE

sprejema hranilne vloge

na knj žice in tekoči račun. — Dovoljuje komunalna in hipotekarna posojila. — Izvršuje vse v denarno stroko spadaj če posle najkulantneje.

PUPILARNO VAREN ZAVOD

ker jamči za vse vloge DRAVSKE BANOVINE s celim svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo.

Božična in novoletna darila!

po močno znižani cenah

IVAN KRAVOS, Aleksandrova c.13 Opravična številka E IX 3144/31
12**Dražbeni oklic.**Dne 8 febr. 1932 ob 10 uri dopoldne bo pri
podpisnem sodišču v sobi št 27 dražba nepremičnin:

Z mlinska knjiga Rdeči breg, vl. št 40

Cenuna vrednost. Din 105 350 61

Vrednost pritiline: Din 6 400 —

Najmanjši ponudnik: Din 70.234

V ostalem se opozaria na dražbeni oklic, ki
je nabit na uradni deski sodišča v Mariboru.**Okrajno sodišče v Mariboru odd. IX.,
dne 7. decembra 1931.****Javna zahvala.**Čast mi je izreči Podporni sekciji »Kmetijske eksportne zadruge r. z. o. z. v
Mariboru« svojo iskreno zahvalo za kulantno in točno izplačilo pripadajoče mi podpore
po smrti ga. POLONE JESENOVEC iz Ljubljane.Priporočam ta humanitarni zavod tembolj, ker mi je isti svoje obveznosti kljub
temu likvidiral, čeprav še nisem bil do podpore pravno upravičen.

V Ljubljani, dne 22. decembra 1931.

5845

STANE MIKLAUVIČ.

Srečke za vse razrede državne razredne loterije dobite v**Bančni poslovalnici Beziak, Gosposka 25****Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije****Josipa A. Kienreicha bralni krožek (Lesezirkel)
in izposojevalnica časopisov, Maribor, Gledališka ulica 10**

dobavlja za skromno izposojevalnino dobro čtivo v sledečih dveh mapah:

DRUŽINSKA MAPA OD 4 do 14 DIN.

Reklams Universum
Die Gartenlaube
Welt und Haus
Woche
Dahelm
Münch'ner Fliegende skupaj z
Meggendorfer Blätter
Blatt der Hausfrau, 14dnevno
Buch für Alle, 14dnevno

Stare mape se poceni prodajo. Pojasnila se dajejo in prijave sprejemajo v Mariboru, Gledališka ulica 10. Naslovi naj se označijo točno (ime in
priimek, hišna številka in zadnja pošta).

Vsem naročnikom in odjemalcem želimo VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE in SREČNO NOVO LETO!

MODERNA MAPA OD 5 do 25 DIN.

Leipziger Illustr. Zeitung
Die Bühne
Berliner Illustr. Zeitung
Die Dame, 14dnevno
Elegante Welt, 14dnevno
Westermann's Monatshefte
Velhagen und Klasing, mesečno
Bergstadt, mesečno
Uhu.

Čaj kupim tam, kjer je fin in poceni!

Ceylon Orange Pekoe 10 dkg D	9.
„ Flowery	10 „ „ 12.
arska mešanica	10 „ „ 15.
Obiteljska mešanica	10 „ „ 16.
arieling Flowery	10 „ „ 18.
Five o'clock Tea	10 „ „ 20.
Brittanie mešanica	10 „ „ 25.
Goldtippend mešan.	10 „ „ 25.

Velika izbira čaja v zavočkih
znanih svetovnih znamk v vse
cenah.**Z. Anderle**
MARIBOR**S je čas, da poklonite za Božič
in Novo leto praktična darila!
Cene zelo ugodne!****Novo vpeljavni predmeti:**Higijske potrebščine, stezniki, krasno pleteni telovniki, pu-
loverji in kostumi tudi po meri po najnovejših dunajskih
vzorcih.

Kompletne opreme za dojenčke.

Sportni puloverji, nogavice za smučarje in palčnike iz fine me-
lirane angleske volne.

Svileno volneno perilo, Trikotaže.

Galanterija, parfumerija, potrebščine za krojače, volna itd.

Krojačem nudim izjemen rabat. Državnim nameščencem pla-
čilne olajšave. Točna in solidna postrežba. 5776**Franc Škof, Maribor, Aleksandrova 23
(prei J. ŠEREC)**